

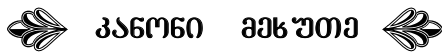
32. ფსალმუნის დავითისი, ზედა-წარუწერელი ებრაელთა შორის

¹ იხარებდით მართალნი უფლისა მიერ, და წრფელთა შუენის ქებად. ² აუვარებდით უფალსა ბობღნითა და ათძალითა საფსალმუნისადათა უგალობდით მას. ³ აქებდით მას ქებითა ახლითა, კეთილად უგალობდით მას დაღადებითა. ⁴ რამეთუ წრფელ არს სიტყუა უფლისა და ყოველნი საქმენი მისნი სარწმუნოებით არიან; ⁵ უყუარს წყალობად და მსჯავრი უფალსა და წყალობითა უფლისადათა სავსე არს ქუეყანად. ⁶ სიტყუთა უფლისადათა ცანი დაემტკიცნეს და სულითა პირისა მისისადათა – ყოველი ძალი მათი.

32. ფსალმუნის დავითისი, ზედა-წარუწერელი ებრაელთა შორის

¹ *ღმერთო უფლო, შენთვის აღიხარებდით, ღმერთო უფლო, შენთვის აღიხარებდით, ღმერთო უფლო, შენთვის აღიხარებდით.* ² *ღმერთო უფლო, შენთვის აღიხარებდით, ღმერთო უფლო, შენთვის აღიხარებდით, ღმერთო უფლო, შენთვის აღიხარებდით.* ³ *ღმერთო უფლო, შენთვის აღიხარებდით, ღმერთო უფლო, შენთვის აღიხარებდით, ღმერთო უფლო, შენთვის აღიხარებდით.* ⁴ *ღმერთო უფლო, შენთვის აღიხარებდით, ღმერთო უფლო, შენთვის აღიხარებდით, ღმერთო უფლო, შენთვის აღიხარებდით.* ⁵ *ღმერთო უფლო, შენთვის აღიხარებდით, ღმერთო უფლო, შენთვის აღიხარებდით, ღმერთო უფლო, შენთვის აღიხარებდით.* ⁶ *ღმერთო უფლო, შენთვის აღიხარებდით, ღმერთო უფლო, შენთვის აღიხარებდით, ღმერთო უფლო, შენთვის აღიხარებდით.*

32. დავითის ფსალმუნის, უსათაურო ებრაელთა შორის

¹ იხარეთ, მართალნი, უფლით, – წრფელებს შეშვენით ქება! ² აღიღეთ უფალი დაფდაფით*, ათსიმბანი საფსალმუნით* უგალობეთ მას. ³ აქეთ იგი ახალი ხობტით, კეთილად უგალობეთ მას დაღადებით; ⁴ რადგან წრფელია უფლის სიტყვა და მისი ყოველი საქმე სარწმუნოა; ⁵ უყვარს უფალს წყალობა და მსჯავრი, უფლის წყალობით სავსეა ქვეყანა. ⁶ უფლის სიტყვითა შემტკიცებული ცანი, და მისი პირის სულით – მთელი მათი ძალა.

⁷ შეჰკრებს იგი, ვითარცა თხიერსა, წყალთა ზღვსათა და დასხამს საუნჯეთა შინა უფსკრულთა. ⁸ ეშინოდენ უფლისა ყოველსა ქვეყანასა და მისგან შეიძრნედ ყოველნი დამკვდრებულნი სოფლისანი. ⁹ რამეთუ მან თქვა და იქმნეს, თავადმან ამცნო და დაეხადნეს. ¹⁰ უფალმან განაქარვინს ზრახვანი წარმართთანი და შეურაცხ-ყვნის გულისსიტყუანი ერთანი და შეურაცხ-ყვნეს ზრახვანი მთავართანი; ¹¹ ხოლო ზრახვაჲ უფლისაჲ უკუნისამდე ჰგვის და გულისსიტყუანი გულისა მისისანი – თესლითი თესლადმდე. ¹² ნეტარ არს ნათესავი, რომლისა არს უფალი ღმერთი მათი, ერი, რომელ გამოირჩია სამკვდრებელად თჳსა. ¹³ ზეცით მოხედნა უფალმან და იხილნა ყოველნი ძენი კაცთანი; ¹⁴ განმზადებულით სამკვდრებელით თჳსით მოხედნა ყოველთა ზედა

⁷ *ჭოქნიოცს იუკ, ჟირაძილუ თღაჟმისუ, ქაღრათუ ზოქსორუ ჳე ჳეს-
ღესს სრუაქნიტოღოუ ყინო აქაქსიჟიათოღო. ⁸ წყინაჳჟნი აქაღოისუ ყაჟოღო-
სუ ქაჟოღონისუ ჳე შისეჟნი ყოქმიჟნიჳ ქაჟოღანი ჳეშქჳშიტყუაქანი
საქოღონი. ⁹ ჶიქსოთაჟ შინ თაქაღო ჳე იქმნიუს, თრეღეჳშინ რქღნი ჳე
ჳეჟყვღჳნიუს. ¹⁰ ოღოღმინ ჟინოქნიოქნიუს ზიღეღოღნი ქონიშინათონი
ჳე ყოქაქიღეღ-ჟინიუს ჟაქოღისსიღეღაქანი ჟიღონი ჳე ყოქაქიღეღ-ჟინიუს
ზიღეღოღნი შოღოღინათონი; ¹¹ ოღოთა ზიღეღოღო აქაღონიღო აქიქანიღეშ-
ჳე იუჟოქს ჳე ჟაქოღისსიღეღაქანი ჟაქოღისე შისისინი – თოქსოთო თოქს-
თიღეშჳჳე. ¹² ნეტარნი რიხს ნოთოქსოქო, მთაშონისე რიხს აქაღონი იქმიშო
შონი, ჟიჟი, მთაშოთ ჟეშანიქსიღო სეშქჳშიტყუოღოჳ თაქსე. ¹³ ნეტარ
შანეჳჳნი აქაღოღმინ ჳე იღონიღე ყაჟოღანი მიქნი ღეღთონი; ¹⁴ ოღნი-
შინეჳჳეღაქოთ სეშქჳშიტყუოთ თაქსე შანეჳჳნი აქაღოთოღო ზიღე*

⁷ შეჰკრებს, ვითარცა ტიკში, ზღვათა წყლებს და მოათავსებს უფსკრულის საუნჯეებში. ⁸ ეშინოდეს უფლისა მთელ ქვეყანას და ძრწოდეს მის წინაშე ქვეყნიერების ყოველი მკვიდრი. ⁹ რადგან მან თქვა და იქმნა, მან ბრძანა და დაიბადა. ¹⁰ უფალი განაქარვებს წარმართთა ზრახვებს, აბუნად აიგდებს ხალხთა გულისთქმებს და მთავართა განზრახვებს. ¹¹ უფლის განზრახვა კი უკუნისამდე რჩება და მისი სურვილები – თაობიდან თაობამდე. ¹² ნეტარია მოღვმა, რომლის უფალიც არის მისი ღმერთი; ერი, რომელიც გამოირჩია თავის სამკვიდრებლად. ¹³ ზეციდან მოჰხედა უფალმა და იხილა კაცთა ყოველი ძე; ¹⁴ თავისი განმზადებული სამკვიდრებლიდან მოჰხედა ქვეყნიერების

დამკვდრებულთა ქუეყანისათა, ¹⁵ რომელმან დაჰბადნა მხოლოდ გულნი მათნი, რომელმან გულისკმა-ყენის ყოველნი საქმენი მათნი. ¹⁶ არა ცხონდების მეფე მრავლითა ძალითა თვისითა და გმირი არა განერეს სიმრავლითა ძალისა მისისაჲთა. ¹⁷ ტყუენ ცხენი განრინებად და დიდითა ძალითა თვისითა არა განერეს. ¹⁸ აჰა, ესერა, თუალნი უფლისანი მოშიშთა მისთა ზედა და რომელნი ესვენ წყალობასა მისსა, ¹⁹ ესნად სიკუდილისაგან სულთა მათთა და გამოზრდად მათა სიცილსა. ²⁰ ხოლო სულმან ჩემმან დაუთმენ უფალსა, რამეთუ მწე და მფარველ არს იგი ჩუენდა; ²¹ რამეთუ მისა მიმართ იხარებდეს გული ჩუენი და სახელსა წმიდასა მისსა ვესვიდით. ²² იყავნ, უფალო, წყალობაჲ შენი ჩუენ ზედა, ვითარცა ჩუენ გესავთ შენ.

წიგნი მესამეჲსი ¹⁵ **ქადაგანისათა, რომელმან დაჰბადნა მხოლოდ გულნი მათნი, რომელმან გულისკმა-ყენის ყოველნი საქმენი მათნი. არა ცხონდების მეფე მრავლითა ძალითა თვისითა და გმირი არა განერეს სიმრავლითა ძალისა მისისაჲთა. ტყუენ ცხენი განრინებად და დიდითა ძალითა თვისითა არა განერეს. აჰა, ესერა, თუალნი უფლისანი მოშიშთა მისთა ზედა და რომელნი ესვენ წყალობასა მისსა, ესნად სიკუდილისაგან სულთა მათთა და გამოზრდად მათა სიცილსა. ხოლო სულმან ჩემმან დაუთმენ უფალსა, რამეთუ მწე და მფარველ არს იგი ჩუენდა; რამეთუ მისა მიმართ იხარებდეს გული ჩუენი და სახელსა წმიდასა მისსა ვესვიდით. იყავნ, უფალო, წყალობაჲ შენი ჩუენ ზედა, ვითარცა ჩუენ გესავთ შენ.**

ყოველ მკვიდრს. ¹⁵ მან ერთადერთმა შექმნა მათი გულები და იცის ყველა მათი საქმე. ¹⁶ ვერ იხსნის მეფეს თავისი დიდი ძლევამოსილება და გოლიათს მისი დიდი სიმძავრე. ¹⁷ ტყუილია ცხენით გადარჩენა და მთელი მისი ძლიერებაც ვერ იხსნის. ¹⁸ აჰა, უფლის თვალი მის მოშიშებზეა და მათზე, რომელთაც მისი წყალობის იმედი აქვთ; ¹⁹ რათა იხსნას სიკვდილისაგან მათი სულები და გამოკვებოს ისინი შიმშილობის ჟამს. ²⁰ ჩემი სული კი მოთმინებით ელის უფალს, რადგან შემწე და მფარველია ჩვენი; ²¹ რადგან მისით იხარებს ჩვენი გული და მისი წმიდა სახელის იმედი გვაქვს. ²² იყოს, უფალო ჩვენზე შენი წყალობა, ისე, როგორც ჩვენ შენ გესავთ!

33. ფსალმუნი დავითისი, რაჟამს-იგი იცვალა პირი თვისი წინაშე აბიძელოქისსა და განუტევა იგი და წარვიდა

¹ ვაკურთხო უფალი ყოველსა ჟამსა, მარადის ქებაჲ მისი პირსა ჩემსა. ² უფლისა მიერ იქოს სული ჩემი, ესმოდის მშუდთა და იხარებდენ. ³ განადიდეთ უფალი ჩემ თანა და აღვამაღლოთ სახელი მისი მის თანა. ⁴ გამოვიძიე უფალი და ისმინა ჩემი და ყოველთა ჭირთა ჩემთაგან მიჰსნა მე. ⁵ მოედით მისა და განათლდით და პირსა თქუენსა არა ჰრცხუენეს. ⁶ ამან გლახაკმან კმაყო და უფალმან ისმინა მისი და ყოველთა ჭირთა მისთაგან იჰსნა იგი. ⁷ დაიბანაკებს ანგელოზი უფლისაჲ გარემოჲს მოშიშთა მისთა და იჰსნნეს იგინი. ⁸ განიცადეთ და იხილეთ, რამეთუ ტკბილ არს უფალი; ნეტარ არს კაცი,

33. פִּלְסֵלְבַּדְדִּי בְּצִיָּוֹן, יְחִיָּעֲבֵל-וְלִי יִגְדֹּל וְיִשְׁתַּבַּח שֵׁם יְיָ וְיִבְרַח לְעַלְמֵי-עוֹלָם בְּעַד-לְעֻזֹּתָי וְלִי בְּעַד-יְחִיָּוֹתָי

¹ *ჩემგამათლავს აყდროს ყაყოყოსსე ყოქსსე, შვირუჭრის ძიყყოსი შირსი რიხისსე სიქსსე.* ² *აყდროსსე შიოქი რიხასსი საყოსი სიქში, რისშაჭრისსე შყქ-ჭათე შრე რედიოქვჭყინ.* ³ *ლენრუჭრუჭეთ აყდროსი სიქში თარნრე შრე რიოილე-შოროთათ სილეყოსი შირსი შირსი თარნრე.* ⁴ *ლენშაყოიძიოჲ აყდროსი შრე რისშირე სიქში შრე ყაყოყოთარე ცუიხთარე სიქშითარე რენ შირისნირე ში.* ⁵ *ქაოქვით შირსე შრე რენრეთოჭათ შრე რიხისსე თარყოქნისსე რიხარე რიხისსე აყოქნისსე.* ⁶ *ცხენი რეორეღქმენი კამერ-ყა შრე აყდრომშენი რისშირე შირსი შრე ყაყოყოთარე ცუიხთარე შირსთარე რენ რიხისნირე რე.* ⁷ *ბოიყენრეღყეს რენიყოთარსი აყოქორ-სისე რედიოქმასი შაყოყოთარე შირსთარე შრე რიხისნირე რე.* ⁸ *ლენილეჭეთ შრე რეოთარეთ, მირქეთთაჲ ქეცუოთ რიხისსე აყოქროსი; ნიქლენი რიხისსე ღერე,*

33. დავითის ფსალმუნი, როდესაც იცვალა სახე აბიძელოქის* წინაშე და მან გაუშვა იგი და წავიდა

¹ ვაკურთხებ უფალს ყოველ ჟამს, მარად იქნება მისი ქება ჩემს ბავებზე. ² უფლით იქებს თავს ჩემი სული, ისმინონ მშვიდებმა და გაიხარონ. ³ განადიდეთ უფალი ჩემთან ერთად და ავამაღლოთ მისი სახელი მასთან. ⁴ ვეძიე უფალი და ისმინა ჩემი და ყველა ჩემი ჭირისაგან მიხსნა მე. ⁵ მოდით მასთან და განათლდით და პირი თქვენი არ შერცხვება. ⁶ ამ გლახაკმა შეჰკლალადა, და უფალმა ისმინა მისი და ყველა მისი გასაჭირისაგან იხსნა იგი. ⁷ დაიბანაკებს უფლის ანგელოზი მის მოშიშთა გარშემო და იხსნის მათ. ⁸ ივემეთ და იხილეთ, როგორი კეთილია უფალი; ნეტარია კაცი,

რომელი ესავს მას. ⁹ გემინოდენ უფლისა ყოველთა წმიდათა მისთა, რამეთუ არა არს ნაკლულევანებად მოშიშთა მისთა. ¹⁰ მდიდარნი დაგლახაკდეს და შეემშია, ხოლო რომელნი ეძიებენ უფალსა, არა ნაკლულევან იქმნენ ყოვლისაგან კეთილისა.⁷ ¹¹ მოვედით, შვილნო, ისმინეთ ჩემი, შიში უფლისადა გასწაო თქვენ. ¹² ვინ არს კაცი, რომელსა ჰნებავს ცხორებად და უყუარან ხილვად დღენი კეთილნი? ¹³ დააცხრე ენაა შენი ბოროტისაგან და ბაგენი შენნი ნუ იტყვან ზაკუვასა; ¹⁴ მოიქეც ბოროტისაგან და ქმენ კეთილი, მოიძიე მშველობა და მისდევდი მას. ¹⁵ თუალნი უფლისანი მართალთა ზედა და ყურნი მისნი ლოცვასა მათსა ზედა; ¹⁶ პირი უფლისადა მოქმედთა ზედა ძვრისათა მოსპოლვად ქუეყანით საკსენებელი მათი. ¹⁷ კმობდეს მართალნი და

მამაჟოთი ოსრუსი შრს. ⁹ ლეყინაშჟინ აყრორსო ყაოროთარო ქმარხორო შრსო, მარშოთაყ რმორ რმის ჩრხოთაყოლორნიყვოა შაყყოთარო შრსო. ¹⁰ შჟარხოშინი ზრეჯოორცრქჟი ზრ ყოჟშყორ, ჯაროთ მამაჟოანი რჩოოყოჟინ აყრორსო, რმორ ჩრხოთაყოლორნი რქმნიჟინ ყაორორსოჯინ ჩოთოროსო.⁷ ¹¹ ჭაროჟჯოთ, ყოროანი, ისმინოთ ჩოშო, ყოყო აყრორსოა ჯრსოროთო თქაყოჟინ. ¹² ჩინ რმის ჩრცო, მამაჟოსო რნიყვოორსი დუამოყვოა ზრ აყაყარმორნი ჯოოოროჯ ზოჟინი ჩოთოონი? ¹³ ღრედქოოოჟო რინოა ყოჟინ ყამოაღრსოჯინ ზრ ყრეჯოჟინი ყოჟინი ჩაყ დეყარნი ჩრხოოროსო; ¹⁴ ჭოოოოქო დუამოაღრსოჯინ ზრ რქმნიჟინ ჩოთოოო, შოოოოოქო შყქშაყვოა ზრ შრსოჟოჟო შრსი. ¹⁵ ჭაროანი აყრორსონი შრმითოოოოოო ჩოჯო ზრ ყამინი შრსინი თოაღოოოოოო შრსო ჩოჯო; ¹⁶ სოთო აყრორსოა შოოქოშოოოოო ჩოჯო შოქოოოოოოო შოოსოთოოოოოოოოოო რქოოოოოოოოოოოოოოო შოოო. ¹⁷ შჟაყვოაჟინი შრმითოოონი ზრ

რომელიც მას ესავს. ⁹ გემინოდეთ უფლისა, ყოველნო წმიდანნო მისნო, რადგან არავითარი ნაკლოვანება არა აქვთ მის მოშიშებს. ¹⁰ მდიდარნი გაღატაკდნენ და დაიმშენენ, ხოლო უფლის მაძიებელთ არავითარი სიკეთე არ მოაკლდებათ.⁷ ¹¹ მოდით, შვილებო, ისმინეთ ჩემი, უფლის მოშიშებას გასწავლით თქვენ. ¹² ვინ არის კაცი, რომელსაც ნებავს სიცოცხლე და უყვარს იხილოს კეთილი დღეები? ¹³ დააცხრე ენა ბოროტისაგან და შენი ბაგეები ნუ იშხაკვრებენ. ¹⁴ მოიქეცი ბოროტისაგან და ჰქმენ კეთილი, ეძიე მშვილობა და მიჰყევი მას. ¹⁵ უფლის თვალები მართლებისკენაა მიჰყრობილი და მისი ყურები — მათი ლოცვისაკენ; ¹⁶ ხოლო პირი უფლისა — ბოროტმოქმედთა წინააღმდეგ, ქვეყნიდან მათი სახსენებლის მოსასპობად. ¹⁷ შეკლადეს მართლებმა და

უფალმან ისმინა მათი და ყოველთა ჭირთა მათთაგან იკსნნა ივინი. ¹⁸ მახლობელ არს უფალი შემუხსრვილთა გუულითა და მდაბალნი სულითა აცხოვნნეს. ¹⁹ მრავალ არიან ჭირნი მართალთანი და ყოველისავე მისგან იკსნნეს ივინი უფალმან. ²⁰ დაიცვენეს უფალმან ყოველნი ძუალნი მათნი და ერთიცა მათგანი არა შეიმუხსროს. ²¹ სიკუდილი ცოდვილთაჲ ბოროტ არს, ხოლო რომელთა სძულდეს მართალი, უშჯულოებენ. ²² იკსნნეს უფალმან სულნი მონათა მისთანი და არა ცოდონ ყოველთა, რომელნი ესვენ მას.

დიდებაჲ

საქმობნენ ისრაელი შერთა ჴე ყაფიყოთაჲ ცუხითაჲ შერთაღუენ იკსნნენ იჟანი. ¹⁸ შერუთაყუთ რამს საქმობა ყუქსასიყოთაჲ ჟაყოთაჲ ჴე შჯეყობანი საყოთაჲ რეცაყენნიჟს. ¹⁹ შირიყოთაჲ რამიანი ცუხინი შერთაღობანი ჴე ყაფიობისყოჟ შირიღუენ იკსნნენ იჟანი საქმობნენ. ²⁰ შირიღუენი საქმობნენ ყაფიობანი მთაღობანი შერთანი ჴე ყითორღუე შერთიღუენი რამი ყუქსასიმას. ²¹ სიჟაღობანი რაღობითაჲ ყამიამღ რამს, რათაჲ მთაყოთაჲ სითაყოღჟს შერთაღობანი, საყუჯაყოთაჲყუენ. ²² სკსნნენ საქმობნენ საყოთანი შანიღობანი შერთანი ჴე რამი რაღობანი ყაფიყოთაჲ, მთაყოთანი ყისყოენ შერს.

ჴეჴეყობა

უფალმა ისმინა მათი და ყველა მათი გასაჭირისგან იხსნა ისინი. ¹⁸ ახლოსაა უფალი გუულით შემუხსრვილებთან და სულით თვინიერებს გადაარჩენს. ¹⁹ მრავალი გასაჭირი აქვთ მართლებს და ყველასგან იხსნის მათ უფალი. ²⁰ იცავს უფალი თითოეულ მათ ძვალს და ერთი მათგანიც არ შეიმუხსრება. ²¹ ცოდვილთა სიკუდილიც ბოროტია, და მართალთა მოძულენი არიან უსამართლობის ჩამდენნი. ²² იხსნის უფალი თავის მონათა სულებს და მის მოიმედეთაგან არავინ შესცოდავს.

დიდება

34. ფსალმუნი ღავითისი

¹ საჯენ, უფალო, მავნებელნი ჩემნი და ჰბრძოდე მბრძოლთა მათ ჩემთა;
² აღიდე ჭური და ფარი და აღდეგ მწედ ჩემდა. ³ განჰფინე მახული შენი და შეკრიბე წინაკერძო მღევართა ჩემთაჲსა; არქუ სულსა ჩემსა: მკსნელი შენი ვარი მე. ⁴ ჰრცხუნეოდენ და კდემებოდენ, რომელნი ეძიებენ სულსა ჩემსა; მართლუკუნიქცენ და სირცხულეულ იქმნენ, რომელნი ზრახვიდეს ჩემთვის ძურსა. ⁵ იქმნენ ივინი ვითარცა მტუერი წინაშე ქარსა და უფლისამან ანგელოზმან აჭირვენ მათ; ⁶ იყვნენ გზანი მათნი ბნელ და საცთომელ და ანგელოზმან უფლისამან დევნეს ივინი. ⁷ რამეთუ ცუდად დამირწყეს მე განსახრწნელი საფრკისა მათისაჲ და ამაოდ აყუედრებდეს სულსა ჩემსა.

34. פִּלְשֵׁתִי בְּצַדִּיקִים

¹ სრჯენ, აყალოთ, მარინიყყოანი სქმნი ზე რყმითაშე მყმითაოთარე მართ სქმთარე; ² ტოიოჲ ვყამი ზე არმი ზე რიშოჲჲ მლოშ სქმ-ზე. ³ ლენოაჲნიჲ მარქოი ყენი ზე ყიქმიყყი რინრქემითა მშოჲრემითარე სქმთარეასე; რმიქაჲ საყოსე სქმსე: მქსნიოთი ყენი რორმი მჲ. ⁴ სმილყაჲნიშენი ზე ღშოქოყაშენი, მიაშოანი რმიოყენი საყოსე სქმსე; მარითოთაქყანიქლენი ზე სმილყოთაჲო რქმნიენ, მიაშოანი ხმილ-რქოშენ სქმთაქსი მქმსე. ⁵ სქმნიენ რჯინი რორთემილ მქაჲმი რინრყიქმისე ზე აყაოთარეშენ რჩოჲოთაშენ რჯომიოქენ მართ; ⁶ სქენიენ რჯინი მართნი ყნიოთ ზე სრლთაშოთ ზე რჩოჲოთაშენი აყაოთარეშენ შოქენნიქსი რჯინი. ⁷ ჯოქოთაჲ ლაშრეშ ზემიოქაჲსი მჲ რჯინსეღმიქნიო-თი სრქმიქისე მართისე ზე რმარეშ რყაჲქშიოყშენი საყოსე სქმსე.

34. ღავითის ფსალმუნი

¹ განსაჯე, უფალო, ჩემი მავნებელნი, შეებრძოლე ჩემთან მებრძოლებს;
² აილე საჭურველი და ფარი და აღსდეგ ჩემს შემწედ! ³ იშომვლე მახვილი შენი და მოუღერე ჩემს მღევრებს, უთხარ ჩემს სულს: „მე ვარ შენი მხსნელი“.
⁴ შერცხვნენ და გაწბილდნენ ჩემი სულის მადიებელნი; უკუიქცენ და შერცხვნენ, ვინც ჩემთვის სიავეს იზრახავს. ⁵ იყვნენ ისინი, ვითარცა მტვერი ქარის წინაშე, და უფლის ანგელოზმა შეაჭირვოს ისინი. ⁶ იყოს მათი გზები ბნელი და ძოლი პული, და უფლის ანგელოზმა დევნოს ისინი. ⁷ რადგან უმიზეზოდ დამიგეს მე თავიანთი მახე დასაღუპად, და ამაოდ ჰყვედრიდნენ ჩემს სულს.

⁸ ეწიენ მათ საფრკვე, რომელ არა უწყოდიან და სანადიროდ, რომელ დაარ-
წყუეს, შეიპყრნედ იგინი და საფრკვესავე მათსა შეითხინედ. ⁹ ხოლო სუ-
ლი ჩემი იხარებდეს უფლისა მიმართ და იშუებდეს მაცხოვარებითა მისი-
თა. ¹⁰ ყოველთა ძუალთა ჩემთა თქუან: უფალო, უფალო, ვინ გემსგავსოს
შენ? რამეთუ იკსენ გლახაკი კელთაგან უძლიერესთა მისთაჲსა და გლახ-
აკი და დავრდომილი – მიმოდამტაცებელთაგან მისთა. ¹¹ რამეთუ აღდგეს
ჩემ ზედა მოწამენი ცრუნი და რაჲ-იგი არა უწყოდე, მკითხვიდეს მე. ¹² მო-
მაგეს მე ბოროტი კეთილისა წილ და უმკვდროებაჲ სულისა ჩემისაჲ იზ-
რახეს. ¹³ ხოლო რაჟამს იგინი მაჭირვებდიან მე, შევიმოსი ძაძაჲ და დავიმ-
დაბლი მარხვითა სული ჩემი, და ლოცვაჲ ჩემი წიაღადვე ჩემდა მოიქცეს.

⁸ **ქორყნი შრთ სრფიხიჲ, მიაძრთ რმრ აყოყაშრნი შრ სრნიშრნიჲ, მიაძრთ ზრნიჲყოყის, ყორაყმინიჲ იჯინი შრ სრფიხიჲსორიჲ შრთსრ ყორაღნიჲ. ⁹ ღათაჲ საყოი სიჲმ რღნიჲყოყის აყოყარსრ შრშინთ შრ იყყოყის შრღწარორნიჲყოყითრ შრსითრ. ¹⁰ ყორიჲთთრ მიაღრთთრ სიჲმ-თრ თიწარნი: აყოფრთაჲ, აყოფრთაჲ, ირნი ჯჲშსჯორისას ყიჲნი? მრშოთაჲ იჲსიჲნი ჯთრღღიჲ იჲოთთრღღნი აჲმთორიჲისთრ შრსითრისრ შრ ჯთრღღიჲ-იჲ შრ ზრნიჲშრშირთა – შრშიაშრშრღღიჲყოყითრღღნი შრსითრ. ¹¹ სრშოთაჲ რნიშჲჲნი სიჲმ იჲიშრ შარორშჲნი რშიაჲნი შრ მრ-იჲი რმრ აყოყაშრ, შხრთღღიჲნი შჲ. ¹² შრშირღღიჲნი შჲ ყთნიაღღი ჲთორთრსრ თორთ შრ აჲმ-იჲშნიჲყოყიჲ საყოარსრ სიჲმისრ ინიორღღი. ¹³ ღათაჲ მრღღიშს იჯინი შრღღიჲნიჲყოყისნი შჲ, ყორიშრსი მრმრ-ი შრ ზრნიჲშრყოყი შრშიღღი-თრ საყოი სიჲმ, შრ თაღღიჲიჲ სიჲმ თორორიჲიჲი სიჲმშრ შარიღღი.**

⁸ მოექცნენ მახეში, რომელიც არ იცინან, და ხაფანგმა, რომელიც დააგეს, შეიპყ-
რას ისინი, და თავიანთსავე მახეში ჩაცვივდნენ! ⁹ ხოლო ჩემმა სულმა იხაროს
უფლით და ილხინოს მისი ხსნიით. ¹⁰ ყოველი ჩემი ძვალი ამბობდეს: „უფალო,
უფალო, ვინ არის შენი მსგავსი? რადგან იხსნი გლახაკს მასზე ძლიერთა
ხელთაგან და ლატაკს და დავრდომილს – მძარცველთაგან“. ¹¹ რადგან აღდგ-
ნენ ჩემს წინააღმდეგ ცრუ მოწმენი და რაც არ ვიცოდი, იმას მეკითხებოდნენ,
¹² მომაგეს მე ბოროტი კეთილის წილ და ჩემი სულის უმკვიდროდ დატოვება
განიზრახეს. ¹³ ხოლო მე, როდესაც მაჭირვებდნენ – ძაძით ვიმოსებოდი, მარხ-
ვით სულს ვიმდაბლებდი, მაგრამ ჩემი ლოცვა ჩემსავე წიაღში მიბრუნდებოდა.

¹⁴ ვითარცა ძმა და მეგობარი ჩუენი, ეგრეთ სათნო-ვიყავ; ვითარცა მგლოვარე და მწუხარე, ეგრე დავმდაბლდი. ¹⁵ და ჩემ ზედა იხარეს და შეკრბეს; შეკრბეს ჩემ ზედა გუემანი და მე არა ვაგრძენ, განიყვნეს და არა შეინანეს. ¹⁶ განმცადეს მე და შეურაცხებით შეურაცხ-მყვეს მე და დაიღრჭინეს ჩემ ზედა კბილნი მათნი. ¹⁷ უფალო, ოდეს მომხედო? განაშორე სული ჩემი ძურისსაქმისა მათისაგან და ლომთაგან მხოლოდშობილება ჩემი. ¹⁸ აღვიარო შენ ეკლესიასა შინა დიდსა და კრებულსა შორის მრავალსა გაქებდე შენ. ¹⁹ ნუმცა უხარის ჩემ ზედა მტერთა ჩემთა უსამართლოდ, რომელთა მომიძულეს მე ცუდად და თუალ-ჰყოფდეს თუალითა. ²⁰ რამეთუ ჩემ თანა მშვილობასა იტყოდეს და რისხვით ზაკუვასა განიზრახვიდეს. ²¹ განავრცეს ჩემ ზედა პირი მათი და თქუეს:

¹⁴ ჩუარმხელე მძრო ზე მუყავარმი სუაჲნი, უყმიჲთ სოთნა-ურაყრე; ურარმხელე მჟოთარმიჲ ზე მრავალმი, უყმიჲ ზეშეშეყმძი. ¹⁵ ღო სუქმ ზუქო იღრმიჲს ზე ყუქმიყუს; ყუქმიყუს სუქმ ზუქო უყაჲშინი ზე მუ რმი ურეჲმიჲნი, ურნიყრნიჲს ზე რმი ყოინრნიჲს. ¹⁶ ლრნშელ-ზჲს მუ ზე ყუაჲმირღუყმ ყუაჲმირღუ-მყოჲს მუ ზე ზეოთმცინნიჲს სუქმ ზუქო ჲყომნი მრთნი. ¹⁷ ოჲროთა, აზჲს მამღუქო? ურნიყამიჲ სუაჲთ სუქმი მქმისისრქმისი მრთისრეჲნი ზე თამთრეჲნი მღოთამშ-ყავარმიყუო სუქმი. ¹⁸ ტოჯორმა ყუნი უქოჲსრისი ყინი ზეშის ზე ჲმიყავარმი ყამის მირორმისი ურქიყუქო ყუნი. ¹⁹ რაქმელე სელ-მის სუქმ ზუქო მღუქმთრ სუქმთრ სისრმრითოთამშ, მამჟოთრ მამ-მთარმიჲს მუ ლაქოშ ზე თარო-თარაქოშის თაროთრ. ²⁰ ტიშჟოთაჲ სუქმ თრნი მყქშავარმი იღყაშჲს ზე მისღოთ ზრქარორნი ურნიზირღოქოშის. ²¹ ლრნიჲმიღუს სუქმ ზუქო რამი მრთი ზე თქარჲს:

¹⁴ როგორც ჩვენს ძმასა და მეგობარს, ისე სათნოდ ვექცეოდი; როგორც მგლოვარე და მწუხარე, ისე ვიმდაბლებდი თავს. ¹⁵ გაიხარეს ჩემზე და შემომეხვივნენ; მოკრიბეს ჩემზე დარტყმები და მე კი ვერ გავიგე; დაიშალნენ, მაგრამ არ შეინანეს. ¹⁶ მცდიდნენ მე და შეურაცხმყოფდნენ და აღრჭენდნენ ჩემზე კბილებს. ¹⁷ უფალო, როდის მომხედავ? განარიდე ჩემი სული მათ ბოროტ საქმეებს, და ლომებს – მხოლოდშობილება ჩემი. ¹⁸ გაღვიარებ შენ დიდ ეკლესიაში და მრავალთა კრებულში გაქებ შენ. ¹⁹ ნუ გაიხარებენ ჩემზე ჩემი მტრები უსამართლოდ, რომლებმაც უმიზეზოდ მომიძულეს და თვალით ანიშნებენ ერთიმეორეს; ²⁰ რადგან ჩემთან მშვილობაზე ლაპარაკობდნენ და რისხვით მზაკვრობას განიზრახავდნენ. ²¹ პირი დააღეს ჩემზე და ამბობდნენ:

35. დასასრულსა, მონისა უფლისა დავითისი

¹ თქვს უმჯულომან ცოდვასა შინა გულსა თვისსა, არა არს შიში ღმრთისაჲ წინაშე თუალთა მისთა. ² რამეთუ ზაკუვიდა იგი წინაშე მისსა მოპოვნებად უმჯულოებისა თვისისა და სიძულელისა. ³ სიტყუანი პირისა მისისანი – უმჯულოება და ზაკუვა, არა ინება მან გულისკმის-ყოფაჲ კეთილისაჲ. ⁴ უმჯულოებაჲ იზრახსა საწოლსა ზედა თვისსა, დადგა იგი ყოველსა გზასა არაკეთილსა და ბოროტი მას არა მოეწყინა. ⁵ უფალო, ზეცას არს წყალობაჲ შენი და ჭეშმარიტებაჲ შენი ვიდრე ღრუბელთამდე; ⁶ სიმართლენი შენნი, ვითარცა მთანი ღმრთისანი და განკითხვანი შენნი უფსკრულ მრავალ. კაცთა და საცხოვარსა აცხოვნებ შენ, უფალო, ⁷ ვითარცა განამრავლე წყალობაჲ შენი,

35. ՃՆՏԵՆԱԳՆՏ, ԲՁԻՆՏ ՉՓՆՆՏ ՃՇԻՂԵՆ

¹ Գրվիս ակցջապոաթին լաճորսը քրիւ չպարսը տվնսը, ըմիւ ըմիս քրքր իմիտուրսը լուրիւք յաբրուտը թիստը. ² Եւթիտաք իւրիւք իւր իւր լուրիւք թիսնը թարադիւքը՞ ակցջապոադքսը տվնսը թը իւրիւք իւրիւք. ³ Տըլքաբընի իւրիւք թիսնընի – ակցջապոադքը թը իւրիւք, ըմիւ ինքը թըն չպարսընքիս-կաբընի կիտուրսը. ⁴ Չքջապոադքը իւրիւք իւրիւք իւրիւք իւրիւք իւրիւք, թը՞՞քը իւր կաբընսը չիւրսը ըմիւ-կիտուրսը թը ցամաքը թըն ըմիւ թադընիւ. ⁵ Չքրուս, իւրըն ըմիս լուրուսքը քրիւ թը ցիւքիւրիւքը քրիւ իւրիւք իւրիւք իւրիւք; ⁶ Տընիւրիւք քրիւնի, իւրիւք թարսընի իմիտուրսընի թը չընիւրիւքընի քրիւնի ակնիւրիւք թիւրիւք. կընտը թը իւրիւք իւրիւք իւրիւք իւրիւք քրիւ, ակբընս, ⁷ Իւրիւք չընիւրիւք լուրուսքը քրիւ,

35. დასასრულს, უფლის მონა დავითისა

¹ ცოდვით ლაპარაკობს უსჯულო თავის გულში, არ არის ღვთის შიში მის თვალთა წინაშე. ² რადგან მზაკვრობს ის თავის თავთან, რომ იპოვოს თავისი უსჯულოებისა და მოძულების გამართლება. ³ მისი სიტყვები უსჯულოება და მზაკვრობაა, კეთილის შეცნობა არ სურს. ⁴ უსჯულოება განიზრახს მან თავის სარეცელზე, დაადგა ყოველგვარი უკეთურების გზას და ბოროტი არ მოიბეზრა. ⁵ უფალო, ზეცაშია შენი წყალობა და ჭეშმარიტება შენი – ღრუბლებამდე. ⁶ შენი სიმართლე – ვითარცა ღმერთის მთები და შენი განკითხვა – მრავალი უფსკრული. ადამიანსა და საქონელს შენ იხსნი, უფალო! ⁷ როგორ გაამრავლე

ლმერთო. ხოლო ძენი კაცთანი საფარველსა ფრთეთა შენთასა ესვიდენ. ⁸ და-
ითვრნენ იგინი სიპოხითა სახლისა შენისაჲთა და ღუარი საშუებლისა შენი-
საჲ ასუა მათ. ⁹ რამეთუ შენგან არს წყაროჲ ცხორებისაჲ და ნათლითა შე-
ნითა ვიხილოთ ჩუენ ნათელი. ¹⁰ მოჰფინე წყალობაჲ შენი, რომელთა გიციან
შენ, და სიმართლე შენი წრფელთა გულისთა. ¹¹ ნუ მოვალნ ჩემ ზედა ფერკი
ამპარტავანებისაჲ და კელი ცოდვილისაჲ ნუ შემძრავნ მე. ¹² მუნ დაეცნეს
ყოველნი მოქმედნი უმჯულოებისანი; განვარდენ და ვერღარა უძლონ დაღ-
გომად.

დიდებაჲ

**იშჳითაჲ. ესაჲთა მთჳნი ღრუთჳნი სრფრმთჳრჳსჳრ ფითთჳრ ყრწთჳსჳრ
რსრრრრრ. ⁸ ღრთრრრრრრ რრრრ სრრრრრრ სრრრრრრ ყრწრრრრრრ რ
რრრრრრ სრრრრრრრრრრ ყრწრრრრრ რსრრ რრრ. ⁹ რრრრრრრ ყრწრრრრ
რრრ რრრრრრ რრრრრრრრრ რ რრრრრრრრრრრრრ რრრრრრრ რრრრრრრ
რრრრრრრ. ¹⁰ რრრრრრრ რრრრრრრრ რრრრ, რრრრრრრ რრრრრრ რრრ, რრ
რრრრრრრრ რრრრ რრრრრრრრ რრრრრრ. ¹¹ რრ რრრრრრ რრრ რრრ
რრრრრრ რრრრრრრრრრრრრრ რრ რრრრ რრრრრრრრრ რრ რრრრრ-
რრრრ რრ. ¹² რრრ რრრრრრრ რრრრრრრ რრრრრრრ რრრრრრრრ-
რრრ; რრრრრრრრრ რრ რრრრრრრრ რრრრრრ რრრრრრრ რრრრრრრ.**

რრრრრ

შენი წყალობა, ღმერთო, და კაცთა ძენი შენი ფრთების საფარველქვეშ იმე-
დიანად არიან. ⁸ დაითვრებიან ისინი შენი სახლის პოხიერებით და შენი გან-
ცხრომის ნაკადებს შეასმევ მათ. ⁹ რადგან შენგან არის სიცოცხლის წყარო
და შენი სინათლით ვიხილავთ ნათელს. ¹⁰ მოჰფინე შენი ნათელი მათ, ვინც
გიცნობს შენ და შენი სიმართლე – გულწრფელებს. ¹¹ ნუ მომწველება ამპარ-
ტავანების ფეხი და ცოდვილის ხელი ნუ შემძრავს მე. ¹² იქ დაეცა ყოველი
უმჯულოების მოქმედი; დაეცნენ და ფეხზე დადგომას ვეღარ შეძლებენ.

დიდება

36. ფსალმუნი ღავითისი

¹ ნუ გშურნ უკეთურთაჲ, ნუცა გშურნ მათი, რომელნი იქმან უშჯულოებასა. ² რამეთუ ვითარცა თივაჲ, მსთუად განკმენ და ვითარცა მხალი მწუანვილისაჲ, აღრე დამოცუვენ. ³ ესევე უფალსა და ყავ სიტკბობაჲ, დაემკვდრე ქუეყანასა და დაემწესო სიმიდრრესა ზედა მისსა. ⁴ იშუებდ უფლისა მიმართ და მან მოგცეს შენ თხოვაჲ გულისა შენისაჲ. ⁵ განაცხადე უფლისა მიმართ გზაჲ შენი და ესევე მას და მან ყოს; ⁶ და გამოაბრწყინვოს, ვითარცა ნათელი სიმართლე შენი და განკითხვაჲ შენი – ვითარცა დღე შუვაჲ. ⁷ დაემორჩილე უფალსა და დაემონე მას და ნუ გშურნ მისი, რომელი წარმართებულ იყოს გზასა მისსა კაცისა თანა, რომელი იქმოდის უშჯულოებასა. ⁸ დასცხერ რისხვისაგან

36. פִּסְלֵמוֹנִי בְּחַיֵּיתִי

¹ *ნაყ ჯყაყინ აყჩოთაყითო, ნაყლუ ჯყაყინ შოთი, მიაშოთანი რიშენ აყჯოთაყოყოსო.* ² *იოშოთაყ ურთოთილუ თოთო, შნათაქ ჯუნაქშინ ზე ურთოთილუ შლუთი შოთაქნოთოსო, რშოთი ზეშაქყოფინ.* ³ *ისოთიშ აყოთოსო ზე ყოთი სოღიჯოთილუ, ზოქმქიქშითი ფაყოქოთოსო ზე ზოქმოქსა სოშოქშითოსო ზოქი შოსო.* ⁴ *ისყოქიშ აყოთოსო შიშოთი ზე შენ შოქილუ ყინ თლათო აყოთოსო ყინოსო.* ⁵ *ლუნოქილუშო აყოთოსო შიშოთი ჯუნო ყინი ზე ისოთიშ შენ ზე შენ ყას;* ⁶ *შო ჯუნოქილუთილუთილუ, ურთოთილუ ნოთოთი სოშოთილუ ყინი ზე ჯუნოქილუთილუ ყინი – ურთოთილუ ზოთი ყაყო.* ⁷ *შოქიშაქილუთილუ აყოთოსო ზე ზოქიშანი შენ ზე ნაყ ჯყაყინ შოსო, მიაშოთი თოქიშოთილუთილუთილუ ყას ჯუნოსო შოსო ჯუნოსო თუნოსო, მიაშოთი რიშაშის აყჯოთაყოყოსო.* ⁸ *შოსილუთი მოსილუთოსო*

36. ღავითის ფსალმუნი

¹ ნუ შეგშურდება უკეთურებისა და უსჯულოების მოქმედთა, ² რადგან ისინი ბალახივით სწრაფად განმებნიან და მწვანე მხალივით მალე დაჭკნებიან. ³ მიენდე უფალს და ჰქმენ სიკეთე, დაემკვიდრე მიწაზე და დამწყმსილი იქნები მისი სიმიდრრით. ⁴ იხარე უფლით და ის მოგცემს შენი გულის სათხოვარს. ⁵ განუცხადე უფალს შენი გზები, მიენდე მას და ის აღასრულებს; ⁶ და გამოაბრწყინებს, ვითარცა ნათელს, შენს სიმართლეს, და შენს განსჯას – ვითარცა შუადღეს. ⁷ დაემორჩილე უფალს და დაემონე მას, და ნუ გშურს მისი, ვინც წარმატებულია თავის გზაზე, კაცისა, რომელიც იქმს უსჯულოებას. ⁸ დააცხერ

და დაუტყვევ გულისწყრომა და ნუ ეშურები, რადამაგა უკეთურებდი.
 9 რამეთუ უკეთურნი ადრე მოისრნენ, ხოლო რომელთა დაუთმონ უფალსა, მათ დაიმკვდრონ ქვეყანაჲ. 10 და წუთლა, და არა იყოს უღმერთო და ეძიებდეს ადგილსა მისსა და არა ჰპოვოს; 11 ხოლო მშულთა დაიმკვდრონ ქვეყანაჲ და იშუებდენ მრავლითა მშულდობითა. 12 უმზირინ ცოდვილი მართალსა და დაიდრჭინინის მის ზედა კბილნი მისნი; 13 ხოლო უფალი ეციინინ მას, რამეთუ წინააღწარ ხედავს, რამეთუ მოახს დღე მისი. 14 მახული იკადეს ცოდვილთა და გარდააცუეს მშულდსა მათსა დაცემად გლახაკისა და დავრლომილისა და მოკლვად მათდა, რომელნი წრფელ არიან გულითა. 15 მახული მათი განეწონენ გულსა მათსა, და მშულდი მათი შეიძუსრენ. 16 შჯობს მცირედი მართლისაჲ, ვიდრელა არა მრავალსა

ზე ზეაქციუიუ ჟაყოარსოყამაძეა ზე ნაყ უყაყოიუყ, ირეთორძელ აქციუთაყოიუჭი. 9 **იჲშეთაყ აქციუთაყინი რზეიუ შარსინიყინ, ქათაჲ მათყოთორ ზეაქამან აყაროსრ, შრთ ზეიშქეწმან იყაყოიერეა.** 10 **ზე იყოთორ, ზე რთრ იყან აყოშითაა ზე ითიოყეზე რზეყოოსრ შრსრ ზე რთრ ირათაყ;** 11 **ჲათაჲ მყეწორ ზეიშქეწმან იყაყოიერეა ზე იყაყოიეჭინ შირეყოთორ მყეწაყთორ.** 12 **ოშინიყინ იაწყოთორ შრითოსრ ზე ზეიომიყინიყინ შრს იეზე იყინიყ შრსიყ;** 13 **ჲათაჲ აყარორ ილინიყ შრს, ირეშეთაყ იონრესაიორი ეიქორიყ, ირეშეთაყ შარეს ზიო შრს.** 14 **ქრელიყ ირეზეყს იაწყოთორ ზე ჟრმზერელიყს მყელწსრ შრსრ ზრელიშ ჟორესხისრ ზე ზეიომიშაშორსრ ზე შახორეშ შრმზე, მათყოინი ითყოთ რთორინ ჟაყოთორ.** 15 **ქრელიყ შრთრ ჟრნიყოთინიყინ ჟაყოოსრ შრსრ, ზე მყელაზე შრთრ ყოიშაყსიყინ.** 16 **ქჯაყს შლიოიეზე შრითორსრეა, იოიშოიორ რთრ შირეყოოსრ**

რისხვა და მიატოვე გულისწყრომა, და ნუ ეშურები ბოროტების ქმნას;
 9 რადგან უკეთურნი მალე მოისპობიან, ხოლო უფლისათვის დამთმენნი დაიმკვიდრებენ ქვეყანას. 10 წუთიც, და აღარ იქნება უღმერთო, მოძებნი მის ადგილს და ველარ იპოვი. 11 ხოლო მშვიდნი დაიმკვიდრებენ ქვეყანას, და იხარებენ მრავალი მშვიდობით. 12 დაუდარაჯდება ცოდვილი მართალს და დაადრჭენს მასზე კბილებს, 13 უფალი კი დასცინებს მას, რადგან წინასწარ ხედავს, რომ ახლოვდება მისი დღე. 14 მახვილი იმიშვლეს ცოდვილებმა, მოხიდეს მშვილდი გლახაკისა და დავრლომილის ძირს დასაცემად, გულწრფელთა გასაჟლეტად. 15 მათი მახვილი მათსავე გულს განეწონება და მათი მშვილდი დაიმსხვრევა. 16 მართლის მცირედი სჯობს

მას სიმდიდრესა ცოდვილთასა. ¹⁷ რამეთუ მკლავნი ცოდვილთანი შეიმუხს-
რნენ, ხოლო განამტკიცნეს მართალნი უფალმან. ¹⁸ იცნის უფალმან გზა-
ნი უბიწოთანი, და მკვდრობაჲ მათი უკუნისამდე ეგოს; ¹⁹ არა სირცხვ-
ლეულ იქმნენ იგინი ჟამსა ბოროტსა და ღღეთა სიყმილისათა განძენ.
²⁰ რამეთუ ცოდვილნი წარწყმდენ, ხოლო მტერნი უფლისანი ღიდებასა
ოღენ მათსა და ამაღლებასა მოაკლდენ და ვითარცა კუამლი განქარდენ.
²¹ ივასხის ცოდვილმან და არა მიაგის, ხოლო მართალსა ეწყალინ და მის-
ცის. ²² რამეთუ მაკურთხეველთა მისთა დაიმკვდრონ ქუეყანაჲ, ხოლო
მწყევარნი მისნი მოისრნენ. ²³ უფლისა მიერ წარემართების სლვაჲ კაცი-
საჲ, და გზაჲ მისი ენებოს ფრიად. ²⁴ რაჟამს დაეცეს, არა დაიმუსროს, რა-
მეთუ უფალი განამტკიცებს კელსა მისსა. ²⁵ ყრმაჲ ვიყავ და ღავბერდიცა

**ძეს სიძვერისა დაწერილთაჲს. ¹⁷ ჯიჲმთაჲ მხილენი დაწერილ-
თაჲსი ყოქმასიანიჲს, დათა ჯინიშხილენი პირთაჲსი აყრომბენი.**
¹⁸ **ქინის აყრომბენი ჯინიშხილენი, ჯიჲ მხიშხიანაჲ პირთა ახილ-
ენისაჲსი ჯიჲსი; ¹⁹ ტირ სიხილქოთაჲსი იქმნი ჯიჲსი ჯიჲსი და-
თაჲსი ჯიჲ ჯიჲთა სიჲმთაჲსი ჯინიშხილენი. ²⁰ ჯიჲმთაჲ დაწერილნი
ქინიშხილენი, დათა მხილენი აყრომბენი ჯიჲმთაჲსი აჲსი პირთაჲსი
ჯიჲ ჯიჲთაჲსი მარხილენი ჯიჲ ჯიჲთაჲსი ჯიჲსი ჯინიშხილენი.**
²¹ **ქინიშხილენი დაწერილნი ჯიჲ ჯიჲსი პირთაჲსი, დათა პირთაჲსი ჯიჲსი
თაჲსი ჯიჲსი. ²² ჯიჲმთაჲ მხილენი ჯიჲსი პირთაჲსი ჯიჲსი
ქინიშხილენი, დათა მხილენი პირთაჲსი პირთაჲსი. ²³ ჯიჲსი
ქინიშხილენი ჯიჲსი ჯიჲსი, ჯიჲ ჯიჲსი პირთაჲსი ჯიჲსი
ქინიშხილენი. ²⁴ ჯიჲსი ჯიჲსი, ჯიჲსი ჯიჲსი, ჯიჲსი ჯიჲსი
ქინიშხილენი ჯიჲსი. ²⁵ ჯიჲსი ჯიჲსი ჯიჲსი ჯიჲსი ჯიჲსი**

ცოდვილთა ღიდ სიმდიდრეს; ¹⁷ რადგან ცოდვილთა მკლავი შეიმუხრება,
მართალს კი უფალი განამტკიცებს. ¹⁸ იცნის უფალმა უბიწოთა გზა, და მათი
მემკვიდრეობა უკუნისამდე დარჩება. ¹⁹ არ შერცხვებიან ისინი ბოროტ
ჟამს და შიმშილობის ღღებებში გაძლებიან. ²⁰ რადგან ცოდვილნი წარწყმდე-
ბიან, ხოლო უფლის მტრები მათი ღიდების აღზევებისას დამცირდებიან და
კვამლივით გაქრებიან. ²¹ ცოდვილი ისესხებს და არ დააბრუნებს, მართალი
კი შეიბრალებს და მისცემს. ²² რადგან მისი მაკურთხებლები დაიმკვიდრებენ
ქვეყანას, მისი მწყევარნი კი მოისპობიან. ²³ უფლისაგან წარიმართება კაცის
ნაბიჯები, და მისი გზა ფრიად სასურველია მისთვის. ²⁴ დაცემისას არ დაშავ-
დება, რადგან უფალი ხელს შეაშველებს. ²⁵ ყრმა ვიყავი და ღავბერდი კიდევც,

და არა ვიხილე მართალი დაგდებულ, არცა თესლი მისი მთხოველ პური-სა. ²⁶ მარადლე სწყალობს და ავასხებს მართალი, და ნათესავი მისი კურთხეულ იყოს. ²⁷ მოიქეც ბოროტისაგან და ქმენ კეთილი და დაემკვდრე უკუნითი უკუნისამდე. ²⁸ რამეთუ უფალსა უყუარს მშვეავრი და არა დასთხინეს ღირსნი მისნი, უკუნისამდე დაიცვნენ იგინი; ხოლო უმჯულონი იღვენენ და თესლი უღმრთოთაჲ მოისრას. ²⁹ ხოლო მართალთა დაიმკვდრონ ქუეყანაჲ და დაემკვდრენ უკუნითი უკუნისამდე მას ზედა. ³⁰ პირმან მართლისამან იწუართოს სიბრძნე და ენაჲ მისი იტყოდის მშვეავრსა. ³¹ მჯუელი ღმრთისა მისისაჲ არს გულსა შინა მისსა და არა შეუბრკემენ სლვანი მისნი. ³² ხედავენ ცოდვილი მართალსა და ეძიებნ მას, რაჲთამცა მოკლა იგი; ³³ ხოლო უფალმან

წე რაჲს ურდუაჲ შრითორაჲ წერუჭყყაჲ, რაჲსე თჳსთა შრე მთლ-ურთა საყმირსე. ²⁶ შრითრეწოჲ სოყროსაჲს წე რაჲსეღეჲს შრითორაჲ, წე ნრთოჲსეჲრე შრე ჲაყმთლჲყაჲ რჳს. ²⁷ შრაიღელ ჲაყმთლრისეღერ წე იქმჲინ ჲეთორაჲ წე წერუჭჲმჲინჲ აღჲაჲნთო აღჲაჲნრსეშჲ. ²⁸ ჲრეშოთაჲ საყროსრე საყარჲმს მყჯრეჲრჲო წე რაჲსე წესთლრჲს ირთისნო შრსნო, აღჲაჲნრსეშჲ წერლრჲინჲ რჳინო; ჲრაჲს საყჯაჲრთაჲნო რეჲოჲინჲინ წე თჳსთაჲ საყმითათრეა შრისრჲს. ²⁹ ჲრაჲს შრითორთრე წერუჭჲმჲინჲინ ირაჲყრჲინო წე წერუჭჲმჲინჲინ აღჲაჲნთო აღჲაჲნრსეშჲ შრს რეწე. ³⁰ შრითრჲინ შრითორრსეშრჲინ რჳარჲმთაჲს სრჲყმითნო წე რჲინო შრე რლჲაწრს მყჯრეჲრჲისრ. ³¹ შჯაჲრთო რმითორსე შრისრეა რაჲს ჲაჲრსრე ყრნო შრისრე წე რაჲსე ყრჲაყმთლჲქმჲინ სოჲრჲინო შრსნო. ³² ჲეწერჲინ ჲაწოჲრთო შრითორრსე წე რმთოჲჲინ შრს, მრეათრეშლრე შაჲრთე რჳე; ³³ ჲრაჲს საყრომშრჲინ

მაგრამ არ მიხილავს მართალი მიტოვებული და არც მისი შთამომავალი პურის მთხოვენელი. ²⁶ მართალი ყოველდღე გაიღებს მოწყალებას და გაასესხებს, და მისი შთამომავლობა კურთხეული იქნება. ²⁷ მოიქეც ბოროტებისგან და ჰქმენ კეთილი და დაემკვიდრდი უკუნითი უკუნისამდე; ²⁸ რადგან უფალს უყვარს სამართალი და არ მიატოვებს თავის ღირსეულთ, უკუნისამდე დაიცავს მათ; უსჯულონი კი განიდევნებიან და უღმრთოთა თესლი მოისპობა. ²⁹ ხოლო მართალნი დაიმკვიდრებენ ქვეყანას და დაემკვიდრდებიან მასზე უკუნითი უკუნისამდე. ³⁰ მართლის პირი სიბრძნეს წარმოთქვამს და მისი ენა აუწყებს სამართალს. ³¹ ღმერთის სჯულია მის გულში და არ დაბრკოლდება მისი ნაბიჯები. ³² უთვალთვალებს ცოდვილი მართალს და ცდილობს მის მოკვლას, ³³ მაგრამ

არა დაუტეოს იგი კელთა მისთა, არცა დასაჯოს იგი, რაჟამს განიკითხვიდეს მას. ³⁴ დაუთმე უფალსა და დაიცევ გზაჲ მისი, და აღგამაღლოს შენ დამკვლრებად ქუეყანისა, და მოსრვაჲ ცოდვილთაჲ იხილო. ³⁵ ვინილემ მე უღმერთო უფროჲს ამალლებული და აღმატებული ვიდრე ნაძუთამდე ლიბანისათა. ³⁶ და თანაწარავკვედ და, აჰა, არა იყო; და ვეძიებდ მას და არა იპოვა ადგილი მისი. ³⁷ დაიცევ უმანკობაჲ და იხილემ სიწორფელემ, რამეთუ არს ნეშტი კაცისა მამშუ-ლებელისაჲ. ³⁸ ხოლო უმჯულონი მოისრნენ ერთბამად, და ნეშტი უღმერთთაჲ წარწყმდეს. ³⁹ ხოლო ცხორებაჲ მართალთაჲ უფლისა მიერ არს, და მფარველ მათდა არს ჟამსა ჭირისასა. ⁴⁰ და შეეწიოს მათ უფალი და იკსნნეს იგინი და გა-ნარინნეს იგინი ცოდვილთაგან და აცხონენეს იგინი, რამეთუ ესვიდეს მას.

დიდებაჲ

*ღმირ ზრეაღე ასი იჟი ციჟითარე შირთარე, ღმიღრე ზრესრეჯასი იჟი, მირეღმეს ჟრეწიწათღორებჟის შრეს. ³⁴ ბრეაძამჟ აყურთარე ზრე ზრეღეღე ჟრესე შირი, ზრე ღორეღრეწითარე ყიწნ ზრეშქიწმიოცრეწ იყარეღრესრე, ზრე შასნიოღრე წაწ-ჟოროთარე იღროთა. ³⁵ ჟოღროთჟ შჟი აციმბითათა აყამითათი ღმირეწორეყარე ზრე ღმირეღეღეყარე ჟორეწმიო წრემთარეშეჟი თორეღრესრეღრე. ³⁶ ბრე თრეწრეწრეწორე-ციღრე ზრე, ღრო, ღმირე იყა; ზრე ჟოღმორეღრე შრეს ზრე ღმირე თარეღრე ღრეჯორო შირი. ³⁷ ბრეღეღეღე აცმრეწიარეღრე ზრე იღროთჟ სოწმიარეღრე, მირეშეთაყ ღმირე წოცრე ღრეღრესრე შრეშქიწმეღეღრესრე. ³⁸ ბროთა აყურეაღრეთარე შარისინიწნი ჟით-ყრეშრე, ზრე წოცრე აციმბითათარეღრე წრემიოცრეღრეს. ³⁹ ბროთა უღამთეღრესე ჰრემ-თარეღრეს აყურთარესრე შორეწნი ღმირეს, ზრე შარეწორეღრო შრემრე ღმირეს იღმრეს ცწორ-სრესრე. ⁴⁰ ბრე ყოღოღრასი შრემ აყურთარე ზრე იღრესინიწნი იჟიწნი ზრე ჟრესრემორეწნიწნი იჟიწნი წაწჟოროთარეღრეს ზრე რეღრეაღრესინიწნი იჟიწნი, მირეშეთაყ ჟსოღრეღრეს შრეს.
 ზრეწეღრესე*

უფალი არ დატოვებს მას მის ხელში, და არ დასჯის მას, როდესაც გაასამა-რთლებს. ³⁴ მიენდე უფალს და დაიცავი მისი გზები და აგამაღლებს ქვეყანაზე დასამკვიდრებლად და იხილავ ცოდვილთა მოსპობას. ³⁵ მინახავს უღმერთო ლიბანის ნაძვებზე უფრო აღზევებული და აღმატებული. ³⁶ და ჩავიარე და აჰა, აღარ იყო იგი; ვეძებე და ველარ ვპოვე მისი ადგილი. ³⁷ დაიცავი უმანკო-ება და დააკვირდი სიწორფელეს, რადგან რჩება მშვიდობიანი კაცისა კვალი. ³⁸ ხოლო უსჯულონი მოისპობიან ერთიანად და უღმერთთა კვალი გაქრება. ³⁹ მართალთა ხსნა კი უფლისგან არის და ის არის მათი მფარველი გასაჭირის ჟამს. ⁴⁰ შეეწევა მათ უფალი და იხსნის, და გადაარჩენს ცოდვილთაგან, და აცხონებს მათ, რადგან მათ მისი იმედი ჰქონდათ.

დიდება